



LATVIJAS REPUBLIKAS

**SAEIMAS
ZIŅOTĀJS**

NR. 17

2011. GADA 8. SEPTEBRĪ

Saturs

Likumi

388.* 271L/10**	Grozījumi Civilprocesa likumā	3
389. 272L/10	Grozījumi Bāriņtiesu likumā	11
390. 273L/10	Grozījums Bērnu tiesību aizsardzības likumā	13
391. 274L/10	Grozījumi Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā	14

* Publikācijas numurs.

** 10. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

388. 271L/10 Grozījumi Civilprocesa likumā

Izdarīt Civilprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 23.nr.; 2001, 15.nr.; 2002, 24.nr.; 2003, 15.nr.; 2004, 6., 10., 14., 20.nr.; 2005, 7., 14.nr.; 2006, 1., 13., 20., 24.nr.; 2007, 3., 24.nr.; 2008, 13.nr.; 2009, 2., 6., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205.nr.; 2010, 166., 183., 206.nr.; 2011, 16., 95.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 11.panta pirmo daļu ar 5.punktu šādā redakcijā:

“5) bērna prettiesisku pārvietošanu pāri robežai uz ārvalsti vai aizturēšanu ārvalstī un bērna prettiesisku pārvietošanu pāri robežai uz Latviju vai aizturēšanu Latvijā.”

2. Papildināt 24.pantu ar teikumu šādā redakcijā:

“Rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļa izskata pieteikumus par bezstrīdus piespiedu izpildīšanu un saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā.”

3. Izslēgt 34.panta otrās daļas ievaddaļu.

4. Papildināt 74.panta septītās daļas 2.punktu ar vārdiem “iesniedzot par to pierādījumus”.

5. Papildināt 131.panta pirmās daļas ievaddaļu pēc vārdiem “septiņu dienu laikā” ar vārdiem un skaitļiem “bet pēc šā likuma 644.⁷ vai 644.¹⁷ pantā minētā pieteikuma saņemšanas ne vēlāk kā nākamajā dienā”.

6. Izteikt 137.panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“137.pants. Prasības nodrošināšanas pamats un pieteikuma saturs

(1) Ja ir pamats uzskatīt, ka tiesas sprieduma izpilde lietā varētu kļūt apgrūtināta vai neiespējama, tiesa vai tiesnesis pēc prasītāja motivēta pieteikuma var pieņemt lēmumu par prasības nodrošināšanu. Pieteikumā par prasības nodrošināšanu norādāms:

- 1) tās tiesas nosaukums, kurai iesniegts pieteikums;
- 2) prasītāja, kā arī viņa pārstāvja, ja prasību ceļ pārstāvis, atbildētāja, trešās personas vārds, uzvārds, personas kods un dzīvesvieta, bet juridiskajai personai — tās nosaukums, reģistrācijas numurs un atrašanās vieta (juridiskā adrese). Atbildētāja personas kodu vai reģistrācijas numuru norāda, ja tas ir zināms;
- 3) prasības priekšmets;
- 4) prasības summa;
- 5) prasības nodrošinājuma līdzeklis, kuru prasītājs lūdz piemērot;
- 6) apstākļi, ar kuriem prasītājs pamato prasības nodrošināšanas nepieciešamību.”

7. Papildināt 138.panta piekto daļu ar vārdiem “norādot nodrošināmās prasības summas apmēru”.

8. Papildināt 140.panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Izlemjot jautājumu par prasības nodrošināšanu, tiesa vai tiesnesis ņem vērā prasības pirmšķietamo (*prima facie*) formālo juridisko pamatojumu.”

9. Izteikt 141.panta pirmās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Par šā likuma 140.panta trešajā daļā minēto lēmumu, lēmumu, ar kuru noraidīts pieteikums par prasības nodrošināšanu, un lēmumu, ar kuru noraidīts pieteikums par prasības nodrošinājuma atcelšanu, var iesniegt blakus sūdzību.”

10. Papildināt 143.pantu pēc vārdiem “kas viņam radušies sakarā ar prasības nodrošināšanu” ar vārdiem un skaitli “ja prasības nodrošinājums ir atcelts šā likuma 140.panta astotajā daļā noteiktajā gadījumā”.

11. Aizstāt 238.panta trešajā daļā, 239.panta otrajā daļā un 244.⁵ panta otrajā daļā vārdus “noskaidro bērna viedokli, ja viņš var savu viedokli formulēt” ar vārdiem “noskaidro bērna viedokli, ja bērns ir spējīgs to formulēt, ņemot vērā viņa vecumu un brieduma pakāpi”.

12. Aizstāt 250.¹² panta pirmajā daļā vārdu “Pieteikuma” ar vārdu “Pieteikumu”.

13. 250.¹³ pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Par šā likuma 250.¹² panta ceturtajā daļā minētajiem lēmumiem, lēmumu, ar kuru noraidīts pieteikums par pagaidu aizsardzības līdzekļa noteikšanu, un lēmumu, ar kuru noraidīts pieteikums par pagaidu aizsardzības līdzekļa atcelšanu, var iesniegt blakus sūdzību.”;

izslēgt otrajā daļā vārdus “vai nosūtīšanas”.

14. 250.¹⁴ pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Lēmums par pagaidu aizsardzības līdzekļa noteikšanu (250.¹² panta pirmā un otrā daļa) un lēmums par pagaidu aizsardzības līdzekļa atcelšanu (250.¹² panta piektā daļa) izpildāms nekavējoties pēc tā pieņemšanas.”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “otrās daļas pirmajā teikumā” ar vārdiem “trešajā daļā”.

15. Aizstāt 250.¹⁶ panta pirmās daļas 2.punktā vārdu “komercionālā” ar vārdu “komerciālā”.

16. Izslēgt 363.²⁵ panta trešās daļas 2.punktu.

17. Papildināt 363.²⁷ pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Ja pieteikumā norādītā maksātnespējas procesa pazīme netiek konstatēta, parādniekam pēdējo 10 gadu laikā ir ticis pasludināts fiziskās personas maksātnespējas process, kura ietvaros dzēstas saistības, vai netiek pierādīta administratora vienreizējās atlīdzības segšanai nepieciešamo naudas līdzekļu esamība, tiesa maksātnespējas procesa pieteikumu noraida un izbeidz fiziskās personas maksātnespējas procesa lietu.”

18. Aizstāt 403.pantā vārdus “rajona (pilsētas) tiesai” ar vārdiem “rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļai”.

19. Aizstāt 406.² panta otrajā daļā vārdus “rajona (pilsētas) tiesai” ar vārdiem “rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļai”.

20. Izteikt 447.pantu šādā redakcijā:

“447.pants. Blakus sūdzības izskatīšanas kārtība

(1) Blakus sūdzību izskata rakstveida procesā. Par blakus sūdzības izskatīšanas dienu tiesa paziņo lietas dalībniekiem. Lēmuma norakstu triju dienu laikā no blakus sūdzības izskatīšanas dienas nosūta lietas dalībniekiem.

(2) Ja blakus sūdzību izskata tiesas sēdē, tad tās izskatīšana notiek tādā kārtībā, kāda šajā likumā noteikta lietu izskatīšanai apelācijas instances tiesā.”

21. Papildināt likumu ar 447.¹ pantu šādā redakcijā:

“447.¹ pants. Par blakus sūdzību pieņemtais lēmums

(1) Lēmumā par blakus sūdzību papildus šā likuma 230.pantā minētajam tiesa norāda blakus sūdzības iesniedzēju, ietver blakus sūdzības un pārsūdzētā lēmuma izklāstījumu, kā arī motivē savu attieksmi pret pārsūdzēto lēmumu.

(2) Ja tiesa, izskatot blakus sūdzību, atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā ietvertie motīvi ir pareizi un pietiekami, tā lēmumā var norādīt, ka pievienojas pārsūdzētā lēmuma motīviem. Šādā gadījumā šā likuma 230.panta pirmās daļas 5.punktā noteiktos lēmuma motīvus var nenorādīt.”

22. Papildināt 543.panta pirmo daļu ar 8.punktu šādā redakcijā:

“8) ziņas par bērnu — vārdu, uzvārdu, personas kodu un atrašanās vietu — gadījumos, kad izpildāms lēmums par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta.”

23. Papildināt 549.pantu ar 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2²) Tiesu izpildītājam izpildu dokuments par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, vai šā likuma 540.panta 8.punktā norādītais izpildu dokuments jāpieņem izpildei, ja bērna atrašanās vieta ir tiesu izpildītāja amata vietai noteiktajās robežās (iecirknī).”

24. Papildināt 555.panta pirmās daļas trešo teikumu pēc vārdiem “Lietās par” ar vārdiem un skaitļiem “bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, izņemot gadījumu, kad izpildei saņemts šā likuma 540.panta 8.punktā minētais izpildu dokuments, kurā nav norādīts nolēmuma labprātīgas izpildes termiņš”.

25. Papildināt 557.pantu ar 6.¹ punktu šādā redakcijā:

“6¹) bērna nogādāšana atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta;”

26. Aizstāt 559.panta pirmajā daļā vārdus un skaitli “vai 644.¹ pantu” ar skaitļiem un vārdiem “644.¹ vai 620.¹⁶ pantu”.

27. Papildināt 560.panta pirmo daļu ar 9.punktu šādā redakcijā:

“9) lietā par bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, bāriņtiesai nav iespējams noskaidrot bērna dienas režīmu vai bērnu nav iespējams sastapt.”

28. Papildināt 562.panta pirmo daļu ar 12.punktu šādā redakcijā:

“12) šā likuma 560.panta pirmās daļas 9.punktā paredzētajā gadījumā — līdz bērna atrašanās vietas noskaidrošanai.”

29. Papildināt 563.panta pirmo daļu ar 9.¹ punktu šādā redakcijā:

“9¹) atteikta lēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, vai ārvalsts tiesas vai iestādes izsniegtā šā likuma 540.panta 8.punktā norādītā izpildu dokumenta izpilde;”

30. Papildināt 565.panta pirmo daļu ar 7. un 8.punktu šādā redakcijā:

“7) ja lietā par bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, tiesu izpildītājs konstatē, ka bērna atrašanās vieta ir ārvalstī;

8) ja lietā par bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, piedzinējs pēc tiesu izpildītāja, Tieslietu ministrijas vai bāriņtiesas uzaicinājuma divas reizes nav norādījis laiku un vietu, kad un kur viņam nogādājams bērns, vai laiku un vietu (pēc iespējas tuvāk bērna atrašanās vietai), kad un kur tiksies ar bērnu, lai atjaunotu saikni starp piedzinēju un bērnu.”

31. Papildināt 566.pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Nosakot ar prasības nodrošināšanu saistītos izdevumus, piemērojami noteikumi par sprieduma izpildes izdevumiem, ciktāl šīs darbības veicis tiesu izpildītājs.”

32. 569.pantā:

aizstāt nosaukumā vārdu “Parādnieka” ar vārdiem “Parādnieka vai bērna”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ja bērna vai parādnieka un bērna atrašanās vieta nav zināma, tiesnesis pēc tiesu izpildītāja lūguma pieņem lēmumu par minēto personu meklēšanu ar policijas palīdzību šādos gadījumos:

- 1) lietās par bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta;
- 2) kad ir saņemts šā likuma 540.panta 8.punktā minētais izpildu dokuments.”

33. Papildināt likumu ar 74.³ nodaļu šādā redakcijā:

“74.³ nodaļa

Bērna nogādāšana atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta

620.¹⁰ pants. Nolēmuma izpildes izdevumi un to maksāšanas kārtība

(1) Piedzinējs, iesniedzot izpildu dokumentu izpildei, samaksā valsts nodevu un sedz nolēmuma izpildes izdevumus saskaņā ar šā likuma 567.panta pirmo daļu.

(2) Piedzinējs, kurš nolēmuma izpildē nepiedalās, pēc tiesu izpildītāja pieprasījuma papildus šā panta pirmajā daļā minētajiem nolēmuma izpildes izdevumiem iemaksā naudas summu to izdevumu segšanai, kas saistīti ar bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta (arī ar bērna uzturēšanos krīzes centrā vai citos drošos apstākļos saistīto izdevumu, ceļa izdevumu, izdevumu par tulka un psihologa pakalpojumiem un citu izdevumu segšanai). Šo izdevumu apmēru un maksāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Pēc bērna nodošanas bāriņtiesas pārstāvim tiesu izpildītājs šā panta otrajā daļā minētos izdevumus nekavējoties pārskaita bāriņtiesas norādītajā kontā.

(4) Izsniedzot izpildu dokumentu piedzinējam (565.panta pirmās daļas 7. un 8.punkts), šā panta otrajā daļā minētos izdevumus, kas nav izlietoti nolēmuma izpildei, tiesu izpildītājs vai bāriņtiesa atmaksā piedzinējam.

(5) Nolēmuma izpildes izdevumus tiesu izpildītājs piedzen no parādnieka.

620.¹¹ pants. Paziņojums par pienākumu izpildīt nolēmumu

Saņemot izpildei šā likuma 540.panta 8.punktā norādīto izpildu dokumentu, kurā nav noteikts termiņš nolēmuma labprātīgai izpildei, tiesu izpildītājs šā likuma 555.pantā noteiktajā kārtībā nosūta parādniekam paziņojumu par pienākumu izpildīt nolēmumu 30 dienu laikā. Paziņojumā tiesu izpildītājs brīdina parādnieku par šajā nodaļā paredzētajām sekām, kas iestāsies, ja nolēmums netiks izpildīts.

620.¹² pants. Sekas, kas rodas, ja parādnieks nolēmumu neizpilda labprātīgi

(1) Tiesu izpildītājs informāciju, ka parādnieks nav labprātīgi izpildījis nolēmumu, nosūta:

- 1) rajona (pilsētas) tiesai, kura pieņēmusi lēmumu par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, — saņemot minēto lēmumu izpildei;
- 2) rajona (pilsētas) tiesai, kuras darbības teritorijā izpildāms šā likuma 540.panta 8.punktā norādītais izpildu dokuments, — pēc izpildu dokumentā vai saskaņā ar šā likuma 620.¹¹ pantu noteiktā nolēmuma labprātīgas izpildes termiņa beigām.

(2) Tiesa pēc šā panta pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas uzliek parādniekam naudas sodu piecsimt latu apmērā.

(3) Jautājumu par naudas soda uzlikšanu izskata rakstveida procesā.

(4) Tiesas lēmuma par naudas soda uzlikšanu norakstu nosūta parādniekam.

(5) Parādnieks 10 dienu laikā pēc tiesas lēmuma noraksta saņemšanas var lūgt tiesu, kura naudas sodu uzlikusi, atbrīvot viņu no naudas soda vai samazināt tā apmēru. Šo iesniegumu izskata rakstveida procesā.

(6) Naudas sods piedzenams no parādnieka valsts ienākumos.

(7) Naudas soda samaksa neatbrīvo parādnieku no pienākuma izpildīt nolēmumu.

620.¹³ pants. Bērna dienas režīma noskaidrošana

(1) Vienlaikus ar šā likuma 620.¹² panta pirmajā daļā noteiktās informācijas nosūtīšanu tiesu izpildītājs dod rīkojumu bāriņtiesai pēc bērna atrašanās vietas 15 dienu laikā no rīkojuma saņemšanas dienas noskaidrot bērna dienas režīmu un nekavējoties informēt par to tiesu izpildītāju.

(2) Bāriņtiesa informē tiesu izpildītāju par ziņām, kuras attiecas uz bērnu un bērna atrašanās vietu un kuras tā ieguvusi, izpildot šā panta pirmajā daļā noteikto rīkojumu. Ja nav iespējams minētās

ziņas iegūt, bāriņtiesa par to informē tiesu izpildītāju. Tiesu izpildītājs, saņemot informāciju, ka bērna atrašanās vieta nav zināma, saskaņā ar šā likuma 569.pantu lūdz tiesnesi pieņemt lēmumu par bērna vai bērna un parādnieka meklēšanu ar policijas palīdzību un aptur izpildu lietvedību.

(3) Tiesu izpildītājs, saņemot no bāriņtiesas vai policijas informāciju par bērna atrašanās vietu, kas nav tās apgabaltiesas darbības teritorijā, pie kuras pastāv šis tiesu izpildītājs, nekavējoties pārsūta izpildu lietu izpildes turpināšanai tam tiesu izpildītājam, kura amata vietai noteiktajās robežās (iecirknī) bērns atrasts.

(4) Pēc izpildu lietas saņemšanas tiesu izpildītājs nekavējoties dod šā panta pirmajā daļā minēto rīkojumu. Bāriņtiesa 15 dienu laikā no rīkojuma saņemšanas dienas noskaidro bērna dienas režīmu un par to vai jebkādam papildu ziņām un bērna atrašanās vietu, ja nav iespējams noskaidrot bērna dienas režīmu, nekavējoties informē attiecīgo tiesu izpildītāju.

620.¹⁴ pants. Bērna nodošana piedzinējam vai bāriņtiesas pārstāvim

(1) Saņemot šā likuma 620.¹³ panta pirmajā vai ceturtajā daļā minēto informāciju, tiesu izpildītājs nosaka laikus un vietas, kad un kur tiks bērns nodots piedzinējam vai bāriņtiesas pārstāvim, ja piedzinējs izpildē nepiedalās, un par to paziņo:

- 1) piedzinējam, izsniedzot viņam paziņojumu pret parakstu vai nosūtot paziņojumu ierakstītā pasta sūtījumā, vai pārsūtot to ar Tieslietu ministrijas starpniecību un informējot viņu par piedzinēja tiesībām būt klāt pie izpildu darbībām;
- 2) bāriņtiesai un policijai pēc bērna atrašanās vietas, dodot rīkojumu to pārstāvjiem piedalīties piespiedu izpildē. Bāriņtiesa pēc sava ieskata nolēmuma piespiedu izpildē pieaicina psihologu.

(2) Par laikiem un vietām, kad un kur tiks bērns nodots piedzinējam vai bāriņtiesas pārstāvim, ja piedzinējs izpildē nepiedalās, tiesu izpildītājs parādnieku neinformē.

(3) Bērna nodošana piedzinējam vai bāriņtiesas pārstāvim veicama pēc iespējas ātrāk.

(4) Bērna nodošanā piedalās tiesu izpildītājs, bāriņtiesas un policijas pārstāvji, kā arī psihologs, ja bāriņtiesa to ir pieaicinājusi. Tiesu izpildītāja rīkojumā noteiktajā laikā un vietā bāriņtiesas pārstāvis sadarbībā ar psihologu, ja tāds ir pieaicināts, veic pārrunas ar parādnieku vai citām personām, pie kurām atrodas bērns, lai pārliecinātu atdot bērnu piedzinējam vai bāriņtiesas pārstāvim, ja piedzinējs nepiedalās izpildē, kā arī lai sagatavotu bērnu nogādāšanai atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta. Policijas pārstāvji nodrošina sabiedrisko kārtību, kā arī novērš vai pārvar jebkuru parādnieka vai citu personu izrādīto pretestību vai nepakļaušanos tiesu izpildītāja rīkojumiem.

(5) Ja tiesu izpildītājs netiek ielaists telpās, par kurām ir ziņas, ka tajās atrodas bērns, tās tiek atvērtas piespiedu kārtā, klātesot policijas pārstāvim. Par telpu piespiedu atvēršanu tiesu izpildītājs izdara atzīmi aktā.

(6) Ja bērns tiek nodots piedzinējam, tiesu izpildītājs par bērna nodošanu izdara atzīmi aktā, norādot, ka nolēmums ir izpildīts.

(7) Ja bērns tiek nodots bāriņtiesas pārstāvim turpmāku darbību veikšanai, lai bērnu nogādātu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, tiesu izpildītājs par bērna nodošanu izdara atzīmi aktā. Akta kopija tiek izsniegta bāriņtiesas pārstāvim. Pēc tam, kad saņemts bāriņtiesas paziņojums, ka bērns nogādāts atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, tiesu izpildītājs sastāda aktu par to, ka nolēmums ir izpildīts.

620.¹⁵ pants. Tiesu izpildītāja rīcība, ja bērnu nav iespējams nodot piedzinējam vai bāriņtiesas pārstāvim

Ja bāriņtiesai nav iespējams iegūt šā likuma 620.¹³ pantā minēto informāciju vai bērna nogādāšana atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, nav iespējama, jo tiesu izpildītāja noteiktajos laikos un vietās bērns nav sastaps, tiesu izpildītājs sastāda par to aktu un nosūta šo aktu prokuratūrai, lai tā izlemtu jautājumu par kriminālprocesa uzsākšanu pret parādnieku sakarā ar viņa ļaunprātīgu izvairīšanos no nolēmuma izpildes, un aptur izpildu lietvedību.

620.¹⁶ pants. Nolēmuma izpildes atteikums vai atlikšana

(1) Parādnieks var iesniegt rajona (pilsētas) tiesai, kura pieņēmusi lēmumu par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, vai kuras darbības teritorijā izpildāma šā likuma 540.panta 8.punktā minētā apliecība, priekšlikumu par nolēmuma izpildes atlikšanu vai nolēmuma izpildes atteikumu, ja notikusi būtisku apstākļu maiņa.

(2) Par būtisku apstākļu maiņu šā panta izpratnē tajā skaitā uzskata:

- 1) to, ka bērna nogādāšana atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, nav iespējama bērna veselības vai psiholoģiskā stāvokļa dēļ, ko apliecina slimnīcas vai psihiatra izziņa;
- 2) bērna iebildumus pret viņa nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, ko apliecina bāriņtiesas norīkota psihologa atzinums;
- 3) to, ka piedzinējs neizrāda interesi par saiknes ar bērnu atjaunošanu.

(3) Šā panta pirmajā daļā minēto priekšlikumu var iesniegt, ja kopš lēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, (644.²⁰ pants) ir pagājis vairāk nekā gads, izņemot šā panta otrās daļas 1.punktā minēto gadījumu.

(4) Pieteikumu izskata tiesas sēdē, iepriekš par to paziņojot lietas dalībniekiem. Šo personu neierašanās nav šķērslis pieteikuma izskatīšanai.

(5) Lēmumā par nolēmuma izpildes atlikšanu tiesa norāda parādnieka un piedzinēja pienākumus laikā, kamēr nolēmuma izpilde atlikta, un, ja nepieciešams, — arī kārtību, kādā atjaunojama saikne starp bērnu un piedzinēju.

(6) Lēmums izpildāms nekavējoties. Par tiesas lēmumu var iesniegt blakus sūdzību. Blakus sūdzības iesniegšana neaptur lēmuma izpildi.”

34. Aizstāt 644.⁷ panta trešās daļas 2.punktā vārdus “un dzīvesvietu” ar vārdiem “dzīvesvietu un korespondences adresi Latvijā tiesas dokumentu saņemšanai”.

35. Izteikt 644.⁹ pantu šādā redakcijā:

“644.⁹ pants. Pieteikuma izskatīšana

(1) Pieteikumu izskata tiesas sēdē 15 dienu laikā pēc lietas ierosināšanas, piedaloties pieteikuma iesniedzējam un attiecīgās bāriņtiesas pārstāvim. Bāriņtiesai ir šā likuma 88.panta otrajā daļā noteiktās lietas dalībnieka tiesības.

(2) Par tiesas sēdi paziņo atbildētājam, ja viņa adrese ir zināma. Šīs personas neierašanās nav šķērslis pieteikuma izskatīšanai.

(3) Ja tiesa konstatē, ka bērns ir prettiesiski pārvietots uz citu valsti vai aizturēts citā valstī, tā pieņem lēmumu, ka ārvalstij iesniedzams pieprasījums par bērna atgriešanos Latvijā.

(4) Ja tiesa konstatē, ka bērns atrodas Latvijā, tā pieņem lēmumu par pieteikuma atstāšanu bez izskatīšanas.

(5) Izskatot pieteikumu, tiesa pēc savas iniciatīvas pieprasa pierādījumus.

(6) Par tiesas lēmumu var iesniegt blakus sūdzību. Ja lēmums par pieteikuma atstāšanu bez izskatīšanas pieņemts bez lietas dalībnieka klātbūtnes, termiņu sūdzības iesniegšanai skaita no lēmuma noraksta izsniegšanas dienas.

(7) Pirmās instances tiesas lēmums stājas likumīgā spēkā pēc tam, kad notecējis termiņš tā pārsūdzēšanai.”

36. Izteikt 644.¹⁰ panta pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“Apgabaltiesa blakus sūdzību izskata 15 dienu laikā pēc apelācijas tiesvedības ierosināšanas. Apgabaltiesai, izskatot blakus sūdzību, ir tiesības:”

37. Izteikt 644.¹² pantu šādā redakcijā:

“644.¹² pants. Ārvalsts tiesas vai kompetentās iestādes pieņemta nolēmuma par bērna neatgriešanos sekas

(1) Ārvalsts tiesas vai kompetentās iestādes nolēmums un citi dokumenti par bērna neatgriešanos Latvijā, kas pieņemti, pamatojoties uz 1980.gada 25.oktobra Hāgas konvencijas par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 13.pantu, saskaņā ar Padomes regulas Nr.2201/2003 11.panta 6.punktu Latvijā ir iesniedzami tiesai ar Tieslietu ministrijas starpniecību.

(2) Tieslietu ministrija, saņemot šā panta pirmajā daļā minētos dokumentus, tos nosūta tiesai pēc bērna dzīvesvietas, informējot attiecīgo bāriņtiesu par ārvalsts tiesas vai kompetentās iestādes lēmumu.

(3) Tiesa, saņemot šā panta pirmajā daļā minētos dokumentus, informē un aicina vērsties tiesā ieinteresētās personas saskaņā ar Padomes regulas Nr.2201/2003 11.panta 7.punktu, ja tas attiecīgajā gadījumā ir piemērojams.”

38. 644.¹⁵ panta trešajā daļā:

papildināt 2.punktu ar tekstu šādā redakcijā:

“kā arī korespondences adresi Latvijā tiesas dokumentu saņemšanai”;

papildināt daļu ar 7.¹ punktu šādā redakcijā:

“7¹) vai pieteicējs vai viņa pārstāvis piedalīsies lēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, labprātīgā izpildē Latvijā teritorijā;”

39. Izteikt 644.¹⁷ pantu šādā redakcijā:

“644.¹⁷ pants. Atbildētāja un bērna meklēšana

(1) Ja atbildētāja vai prettiesiski uz Latviju pārvietota vai Latvijā aizturēta bērna dzīvesvieta vai atrašanās vieta nav zināma, bet ir pamats uzskatīt, ka bērns atrodas Latvijā, tiesnesis pēc šā likuma 644.¹⁵ pantā minētā pieteikuma saņemšanas pieņem lēmumu par atbildētāja vai bērna meklēšanu ar policijas palīdzību.

(2) Tiesa aptur tiesvedību, ja pieņemts lēmums par atbildētāja vai bērna meklēšanu ar policijas palīdzību.

(3) Tiesvedība tiek apturēta, līdz atbildētājs vai bērns tiek atrasts.”

40. Izteikt 644.19 pantu šādā redakcijā:

“644.¹⁹ pants. Pieteikuma izskatīšana

(1) Pieteikumu izskata tiesas sēdē 15 dienu laikā pēc lietas ierosināšanas, piedaloties pusēm. Tiesas sēdē uzaicina piedalīties bāriņtiesas pārstāvi, kā arī noskaidro bērna viedokli, ja bērns ir spējīgs to formulēt, ņemot vērā viņa vecumu un brieduma pakāpi. Bāriņtiesai ir šā likuma 88.panta otrajā daļā noteiktās lietas dalībnieka tiesības.

(2) Ja atbildētājs bez attaisnojoša iemesla neierodas pēc tiesas uzaicinājuma, viņu var atvest uz tiesu piespiedu kārtā.

(3) Ja viena no pusēm dzīvo tālu vai cita iemesla dēļ nevar ierasties pēc tiesas uzaicinājuma, tiesa var atzīt par lietas izskatīšanai pietiekamu šīs puses rakstveida paskaidrojumu vai tās pārstāvja piedalīšanos.

(4) Izskatot pieteikumu, tiesa pēc savas iniciatīvas pieprasa pierādījumus, izmantojot atbilstošākās procesuālās iespējas, kā arī ātrāko pierādījumu iegūšanas veidu.

(5) Ja tiesa konstatē, ka bērns atrodas ārvalstī, tā pieņem lēmumu par pieteikuma atstāšanu bez izskatīšanas.

(6) Ja tiesa konstatē, ka bērns ir prettiesiski pārvietots uz Latviju vai aizturēts Latvijā, tā pieņem lēmumu par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta.

(7) Tiesa pieņem lēmumu par bērna atgriešanos vai neatgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, piemērojot 1980.gada 25.oktobra Hāgas konvencijas par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem vai Padomes regulas Nr. 2201/2003 noteikumus.

(8) Lietas izskatīšanas gaitā tiesa noskaidro lietas dalībnieku viedokli par iespējamā lēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, labprātīgas izpildes pasākumiem.

(9) Taisot lēmumu par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, tiesa norāda termiņu lēmuma labprātīgai izpildei un, ja iespējams, lēmuma labprātīgas izpildes kārtību. Termiņu lēmuma labprātīgai izpildei nosaka ne garāku par 30 dienām no lēmuma spēkā stāšanās dienas. Tiesa lēmumā brīdina atbildētāju — ja lēmums netiks izpildīts labprātīgi, tiks piemērots naudas sods un veikta piespiedu izpilde šajā likumā noteiktajā kārtībā, kā arī var tikt izlemts jautājums par kriminālprocesa uzsākšanu.

(10) Tiesa lēmumā uzliek atbildētājam par pienākumu nekavējoties ziņot Tieslietu ministrijai, ja viņš līdz nolēmuma izpildei maina savu dzīvesvietu vai atrašanās vietu vai tiek mainīta bērna atrašanās vieta.”

41. Izteikt 644.²⁰ pantu šādā redakcijā:

“644.²⁰ pants. Lēmuma spēkā stāšanās un pārsūdzēšana

(1) Par tiesas lēmumu var iesniegt blakus sūdzību. Ja lēmums pieņemts bez lietas dalībnieka klātbūtnes, termiņu sūdzības iesniegšanai skaita no lēmuma noraksta izsniegšanas dienas.

(2) Pirmās instances tiesas lēmums stājas likumīgā spēkā pēc tam, kad notecējis termiņš tā pārsūdzēšanai.”

42. Izteikt 644.²¹ panta pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“Apgabaltiesa blakus sūdzību izskata 15 dienu laikā pēc apelācijas tiesvedības ierosināšanas. Apgabaltiesai, izskatot blakus sūdzību, ir tiesības:”

43. Pārejas noteikumos:

izteikt 13.punktu šādā redakcijā:

“13. Lietas par mantojuma tiesībām, kuras līdz 2002.gada 31.decembrim pieņemtas izskatīšanai sevišķās tiesāšanas kārtībā, tiesas izskata Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, kāda bija spēkā līdz 2011.gada 31.decembrim (pārejas noteikumu 12.punktā minētās normas, kas zaudē spēku 2011.gada 31.decembrī)”;

papildināt pārejas noteikumus ar 56.punktu šādā redakcijā:

“56. Šā likuma 24.panta otrais teikums [par rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļas kompetenci pieteikumu par bezstrīdus piespiedu izpildīšanu un saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā izskatīšanā] un 566.panta trešā daļa, kā arī grozījums, kas paredz izslēgt 34.panta otrās daļas ievaddaļu, un grozījumi 403.pantā un 406.² panta otrajā daļā [par pieteikumu iesniegšanu rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļā] stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 4.augustā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 24.augustā

389. 272L/10 Grozījumi Bāriņtiesu likumā

Izdarīt Bāriņtiesu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 15.nr.; 2007, 3.nr.; 2009, 2., 13., 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193., 205.nr.; 2011, 112.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 17.panta 4.punktā vārdus “un Valsts probācijas dienestu” ar vārdiem “Valsts probācijas dienestu un tiesu izpildītājiem”.

2. 23.pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ja nolēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, piespiedu izpildes procesā (Civilprocesa likuma 74.³ nodaļa) bērnu nodod bāriņtiesas pārstāvim turpmāku darbību veikšanai un ja bērnu nav iespējams nekavējoties nogādāt uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, bāriņtiesas priekšsēdētājs, bāriņtiesas priekšsēdētāja vietnieks vai bāriņtiesas loceklis vienpersoniski pieņem lēmumu par:

- 1) bērna šķiršanu no ģimenes un nogādāšanu krīzes centrā vai citos drošos apstākļos un aizliegumu bērna vecākam vai citai personai, kas bērnu prettiesiski pārvietojusi vai aizturējusi, vai bērna tuviem radniekiem izņemt bērnu no krīzes centra vai citiem drošiem apstākļiem;
- 2) atteikumu paziņot bērna vecākam vai citai personai, kas bērnu prettiesiski pārvietojusi vai aizturējusi, vai bērna tuviem radniekiem bērna atrašanās vietu vai aizliegumu šīm personām satikties ar bērnu, kamēr tas uzturas krīzes centrā vai citos drošos apstākļos, ja šīs personas var apdraudēt nolēmuma turpmāku piespiedu izpildi un bērna sagatavošanu nogādāšanai atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta.”;

papildināt otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Šā panta 1.¹ daļas 1.punktā minētajā gadījumā bāriņtiesas priekšsēdētājs, bāriņtiesas priekšsēdētāja vietnieks vai bāriņtiesas loceklis nogādā bērnu krīzes centrā vai citos drošos apstākļos un tiesības izņemt bērnu no minētajām vietām ir tikai bāriņtiesas priekšsēdētājam, bāriņtiesas priekšsēdētāja vietniekam vai bāriņtiesas loceklim, kā arī personai, kura pieprasa bērna atgriešanos, vai tās pārstāvim, klātesot bāriņtiesas pārstāvim vai tiesu izpildītājam.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Vienpersonisku lēmumu pieņem tās bāriņtiesas priekšsēdētājs, bāriņtiesas priekšsēdētāja vietnieks vai bāriņtiesas loceklis, kuras darbības teritorijā konstatēti šā panta pirmajā daļā minētie apstākļi vai kuras darbības teritorijā atrodas bērns, ja vienpersonisku lēmumu pieņem saskaņā ar šā panta 1.¹ daļu. Par lēmumu nekavējoties informē bērna vecāku dzīvesvietas bāriņtiesu, kā arī bāriņtiesu, kura lēmusi par attiecīgo aizbildnības vai audžuģimenes lietu vai kuras pārraudzībā ir šī lieta, izņemot šā panta 1.¹ daļā minētos gadījumus.”

3. Papildināt 24.pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja vienpersonisks lēmums pieņemts saskaņā ar šā likuma 23.panta 1.¹ daļu, tas ir spēkā līdz brīdim, kad bērnu nogādā atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, bet ne ilgāk kā 15 dienas. Ja šajā laikā bērns nav nogādāts atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, bērnu atdod bērna vecākam vai citai personai, kas bērnu prettiesiski pārvietojusi vai aizturējusi, un par to informē tiesu izpildītāju. Ja bērna interesēs ir nepieciešams turpināt viņa sagatavošanu nogādāšanai atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, vai ja bērna veselības vai psiholoģiskā stāvokļa vai citu ar bērnu saistītu iemeslu dēļ bērns nav nogādāts valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, bāriņtiesa sasauc sēdi, lai

lemtu par nepieciešamību pagarināt šā likuma 23.panta 1.¹ daļas 1. vai 2.punktā minētā lēmuma darbības ilgumu, bet ne vairāk kā par 15 dienām.”

4. Papildināt IV nodaļu ar 44.² pantu šādā redakcijā:

“44.² pants. Bāriņtiesas darbības bērna interešu nodrošināšanai nolēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, izpildes procesā

(1) Nolēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, labprātīgas izpildes procesā vai tiesu izpildītāja norādītajā termiņā saskaņā ar Civilprocesa likuma 620.¹¹ pantu personām, uz kurām attiecas nolēmums, ir tiesības lūgt bāriņtiesas palīdzību, lai sagatavotu bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta.

(2) Nolēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, piespiedu izpildes procesā bāriņtiesa veic Civilprocesa likuma 74.³ nodaļā noteiktos pienākumus un pēc sava ieskata pieaicina psihologu nolēmuma piespiedu izpildē. Nolēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, piespiedu izpildes procesā personai, kura pieprasa bērna atgriešanos, ir tiesības lūgt bāriņtiesas palīdzību, lai sagatavotu bērnu nogādāšanai atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta.

(3) Ja nolēmuma piespiedu izpildē nepiedalās persona, kura pieprasa bērna atgriešanos, bērnu nodod bāriņtiesas pārstāvim turpmāku darbību veikšanai.

(4) Bāriņtiesa pēc tam, kad bērnu nodod tās pārstāvim turpmāku darbību veikšanai, sadarbībā ar Tieslietu ministriju un personu, kura pieprasa bērna atgriešanos, nekavējoties nodrošina bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta. Ja to nav iespējams veikt nekavējoties, bāriņtiesa pieņem šā likuma 23.panta 1.¹ daļā minētos lēmumus, kuru darbības laikā veic šā likuma 23.pantā minētās darbības un sadarbībā ar Tieslietu ministriju un personu, kura pieprasa bērna atgriešanos, kamēr nav beidzies maksimālais šā likuma 23.panta 1.¹ daļā minēto lēmumu darbības ilgums, pēc iespējas ātrāk nodrošina bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta.

(5) Ja kopš lēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, (Civilprocesa likuma 644.²⁰ pants) ir pagājis vairāk nekā gads, bāriņtiesa pēc bērna vecāka vai citas personas, kas prettiesiski bērnu pārvietojusi vai aizturējusi, lūguma norīko psihologu atzinuma sniegšanai, lai noskaidrotu bērna viedokli par viņa nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta.”

5. Papildināt VI nodaļu ar 59.¹ pantu šādā redakcijā:

“59.¹ pants. Nolēmuma par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, izpilde

Šā likuma 44.² pantā minētos pienākumus veic bāriņtiesa, kuras darbības teritorijā atrodas bērns.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 4.augustā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 24.augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 24.08.2011., Nr.132.

390. 273L/10 Grozījums Bērnu tiesību aizsardzības likumā

Izdarīt Bērnu tiesību aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 15.nr.; 2000, 8., 12.nr.; 2001, 24.nr.; 2002, 23.nr.; 2003, 12.nr.; 2004, 12.nr.; 2005, 8.nr.; 2006, 22.nr.; 2007, 9.nr.; 2008, 15.nr.; 2009, 14., 23.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 193.nr.; 2010, 47., 205.nr.; 2011, 112.nr.) šādu grozījumu:

Papildināt likumu ar 27.¹ pantu šādā redakcijā:

“27.¹ pants. Bērna šķiršana no ģimenes, lai izpildītu nolēmumu par bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta

(1) Bērnu var šķirt no ģimenes, ja ir nepieciešama nolēmuma par bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, piespiedu izpilde un ja:

- 1) bērna vecāks vai cita persona, kas prettiesiski bērnu pārvietojusi vai aizturējusi, nav labprātīgi izpildījusi lēmumu par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav bijis iespējams nodrošināt attiecīgā nolēmuma piespiedu izpildi, nešķirot bērnu no ģimenes;
- 2) bērna vecāks vai cita persona, kas prettiesiski bērnu pārvietojusi vai aizturējusi, nav tiesu izpildītāja paziņojumā norādītajā termiņā izpildījusi lēmumu par bērna atgriešanos valstī, kurā ir viņa dzīvesvieta, un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav bijis iespējams nodrošināt attiecīgā nolēmuma piespiedu izpildi, nešķirot bērnu no ģimenes.

(2) Šķirot bērnu no ģimenes, bāriņtiesa nodrošina bērna personisko interešu, kā arī tiesību aizsardzību un, ja bērnu nodod bāriņtiesas pārstāvim turpmāku darbību veikšanai gadījumos, kad nolēmuma piespiedu izpildē nepiedalās piedzinējs, — bērna nogādāšanu krīzes centrā vai citos drošos apstākļos, ja bērnu nav iespējams nekavējoties nogādāt atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta.

(3) Ja bērna vecāks vai cita persona, kas bērnu prettiesiski pārvietojusi vai aizturējusi, vai bērna tuvi radnieki var apdraudēt nolēmuma par bērna nogādāšanu atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, turpmāku piespiedu izpildi un bērna sagatavošanu nogādāšanai atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta, tad bāriņtiesa, nogādājot bērnu krīzes centrā vai citos drošos apstākļos, var:

- 1) atteikties paziņot šīm personām bērna atrašanās vietu;
- 2) aizliegt šīm personām satikties ar bērnu un izņemt viņu no krīzes centra vai citiem drošiem apstākļiem.”

Likums stājas spēkā 2011.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 4.augustā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 24.augustā

391. 274L/10 Grozījumi Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā

Izdarīt Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 8.nr.; 2008, 15.nr.; 2009, 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 178.nr.; 2011, 93.nr.) šādus grozījumus:

1. 3.pantā:

papildināt pirmo daļu ar 9.punktu šādā redakcijā:

“9) ārzemniekam, kas Imigrācijas likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā ir pakļauts izraidīšanas procedūrai (turpmāk — izraidāmais ārzemnieks);”;

aizstāt trešajā daļā skaitļus un vārdus “6. un 8.punktā” ar skaitļiem un vārdiem “6., 8. un 9.punktā”.

2. Papildināt 5.pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Izraidāmajam ārzemniekam, kas uzturas Latvijā, Imigrācijas likumā noteiktajos gadījumos valsts nodrošina juridisko palīdzību lēmuma par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmuma par apstrīdēto lēmumu par piespiedu izraidīšanu pārsūdzēšanas ietvaros. Iestāde, kas Imigrācijas likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā aiztur izraidāmo ārzemnieku, nodrošina juridiskās palīdzības pieprasītāja saziņu ar juridiskās palīdzības sniedzēju, kuru juridiskās palīdzības sniegšanai uzaicina atbilstoši šā likuma 33.¹ pantā minētajam juridiskās palīdzības sniedzēju sarakstam. Ja juridiskās palīdzības sniedzējs juridisko palīdzību sniedz savā prakses vietā, juridiskās palīdzības pieprasītāja saziņu ar juridiskās palīdzības sniedzēju nodrošina Juridiskās palīdzības administrācija.”

3. Papildināt 15.pantu pēc vārda “ietvaros” ar vārdiem “un lēmuma par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmuma par apstrīdēto lēmumu par piespiedu izraidīšanu pārsūdzēšanas ietvaros”.

4. 22.pantā:

papildināt pantu ar 5.¹ daļu šādā redakcijā:

“(5¹) Izraidāmais ārzemnieks iesniegumu par juridiskās palīdzības pieprasījumu un ienākumiem (šā likuma izpratnē — iesniegums par juridisko palīdzību) iesniedz Imigrācijas likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā.”;

papildināt pantu ar 6.¹ daļu šādā redakcijā:

“(6¹) Persona var saņemt informāciju attiecībā uz juridisko palīdzību lēmuma par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmuma par apstrīdēto lēmumu par piespiedu izraidīšanu pārsūdzēšanai Imigrācijas likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā.”;

papildināt pantu ar 7.¹ daļu šādā redakcijā:

“(7¹) Ja izraidāmais ārzemnieks nav lūdzis juridisko palīdzību Imigrācijas likumā noteiktajā kārtībā un vēlas saņemt juridisko palīdzību administratīvās lietas tiesvedības laikā, viņš Imigrācijas likumā noteikto iesniegumu par juridisko palīdzību iesniedz šajā likumā noteiktajā kārtībā. Juridiskās palīdzības administrācija minēto iesniegumu izskata šā likuma 23.panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā.”

5. 23.pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Juridiskās palīdzības administrācija 10 dienu laikā pēc tam, kad no iestādes, kas pieņēmusi lēmumu par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmumu par apstrīdēto lēmumu par piespiedu izraidīšanu, Imigrācijas likumā noteiktajā kārtībā saņemts iesniegums par juridisko

palīdzību, izvērtē attiecīgo iesniegumu un pieņem lēmumu par juridiskās palīdzības piešķiršanu vai par atteikumu to piešķirt atbilstoši šajā likumā minētajiem nosacījumiem un kārtībai. Pieņemto lēmumu paziņo arī attiecīgajai iestādei.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “pirmajā daļā” ar vārdiem un skaitli “pirmajā un 1.¹ daļā”.

6. Papildināt VIII nodaļu ar 33.¹ pantu šādā redakcijā:

“33.¹ pants. To juridiskās palīdzības sniedzēju saraksts, kuri sniedz juridisko palīdzību izraidāmajam ārzemniekam

(1) Juridiskās palīdzības administrācija sastāda to juridiskās palīdzības sniedzēju sarakstu, kuri sniedz juridisko palīdzību izraidāmajam ārzemniekam, kas Imigrācijas likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā aizturēts un uzturas Latvijā speciāli iekārtotās telpās vai izmitināšanas centrā. Minētajā sarakstā iekļauj juridiskās palīdzības sniedzējus, kuriem ar Juridiskās palīdzības administrāciju ir noslēgts juridiskās palīdzības līgums, ņemot vērā juridiskās palīdzības sniedzēju kompetenci, specializāciju, iespējas (piemēram, juridiskās palīdzības sniedzēja atrašanās vieta) un apņemšanos attiecīgajā lietu kategorijā sniegt juridisko palīdzību.

(2) Šā panta pirmajā daļā minēto sarakstu Juridiskās palīdzības administrācija sastāda reizi kalendārā gada ceturksnī līdz katra ceturkšņa trešā mēneša piecpadsmitajam datumam un piecu dienu laikā nosūta iestādei, kas Imigrācijas likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā aiztur izraidāmo ārzemnieku.”

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 15. un 16.punktu šādā redakcijā:

“15. Juridiskās palīdzības administrācija līdz 2011.gada 1.decembrim sastāda pirmo šā likuma 33.¹ pantā minēto juridiskās palīdzības sniedzēju sarakstu un nosūta to iestādei, kas Imigrācijas likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā aiztur izraidāmo ārzemnieku.

16. Šā likuma grozījumi par 3.panta pirmās daļas papildināšanu ar 9.punktu, 5.panta papildināšanu ar 2.¹ daļu, 15.panta papildināšanu pēc vārda “ietvaros” ar vārdiem “un lēmuma par apstrīdēto izbraukšanas rīkojumu vai lēmuma par apstrīdēto lēmumu par piespiedu izraidīšanu pārsūdzēšanas ietvaros”, 22.panta papildināšanu ar 5.¹, 6.¹ un 7.¹ daļu, 23.panta papildināšanu ar 1.¹ daļu, kā arī grozījumi šā likuma 3.panta trešajā daļā par skaitļu un vārdu “6. un 8.punktā” aizstāšanu ar skaitļiem un vārdiem “6., 8. un 9.punktā” un grozījumi šā likuma 23.panta trešajā daļā par vārdu “pirmajā daļā” aizstāšanu ar vārdiem un skaitli “pirmajā un 1.¹ daļā” stājas spēkā 2011.gada 23.decembrī.”

Likums Saeimā pieņemts 2011.gada 4.augustā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2011.gada 24.augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 24. 08.2011., Nr.132.